

РЕШЕНИЕ

№ 4067

гр. София, 16.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 3 състав,
в публично заседание на 30.05.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ива Кечева

при участието на секретаря Мариана Велева, като разгледа дело номер **3428** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по реда на чл. 145 и сл. от АПК вр. чл. 46а, ал. 1 от ЗЧРБ.

Делото е образувано по жалба на М. А., ЛНЧ [ЕГН], [дата на раждане], гражданин на А., чрез адв. И., срещу Заповед рег. № 4379 ОЧ-83/07.03.2022 г., издадена от началник ГПУ - К., с която е настанен принудително в специален дом за временно настаняване на чужденци /СДВНЧ/ към Дирекция "Миграция"-МВР.

В жалбата се излагат доводи за нищожност на заповедта, поради некомпетентност на издателя. Твърди се, че същата е следвало да бъде издадена на основание чл. 44, ал. 8 ЗЧРБ, тъй като по съществото си се явява заповед за продължаване срока на задържане на жалбоподателя, а не за постановяване на първоначален срок за принудителното му настаняване в СДВНЧ. Според чл. 44, ал. 8, изр. 2 от ЗЧРБ заповед за продължаване на принудителното настаняване в специализиран дом е компетентен да издаде директора на дирекция „Миграция“, а не началник на ГПУ, както е в случая. Заявени са и доводи за незаконосъобразност на оспорената заповед, поради допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и противоречие с материалния закон. Сочи се, че административното производство е започнало без знанието на жалбоподателя, поради което е нарушено правото му на изслушване. Административният орган не е предоставил възможност чужденецът да даде обяснения, да направи възражения и да представи документи, което е довело до невъзможността на органа да се запознае с конкретиката на случая и въз основа на това да формира правилна преценка дали е целесъобразно принудителното настаняване в СДВНЧ. Твърди се, че поради пропуска на органа да

изясни всички относими по случая факти и обстоятелства, за същия е останал неизвестен фактът, че жалбоподателят вече е бил принудително настаняван в СДВНЧ – [населено място], в периода 24.10.2020 г. -21.10.2021 г., след което е бил освободен, поради достигане на 12 месечен срок на задържане, през който наложената му ПАМ не била изпълнена, поради липса на реална възможност за изпълнение в допълнително постановения срок. Искане се от съда заповедта да бъде отменена и да бъде разпоредено незабавното освобождаване на жалбоподателя.

В съдебно заседание, жалбоподателят, чрез процесуалния си представител адв. Т., посочва, че при налагане на процесната принудителна мярка не е отчетен фактът, че жалбоподателят, съгласно представената по делото справка от дирекция „Миграция“, за периода 2017 г.-2019 г. е задържан в СДВНЧ за максималния срок от 18 месеца, през който не е било реализирано неговото връщане. След този период, чужденецът отново бил задържан за периода м.октомври 2020 г. – м. октомври 2021 г., след което бил освободен във връзка с изтичане на 12-месечния срок, а с процесната заповед значително и произволно се надвишава 18-месечният максимален срок. Посочва, че крайната цел на задържането в СДВНЧ е реализиране на връщането лицето до страната му на произход. Предвид актуалната обстановка в А., принудително връщане не следва да бъде извършвано, каквато е позицията на ВКБООН от август 2021 г., относно връщането на афганистански граждани, в сила към настоящия момент.

Ответникът – началник на ГПУ „К.“, чрез процесуален представител юрк. П., изразява становище за неоснователност на жалбата. Представя писмени бележки, в които излага доводи за законосъобразност на заповедта.

Административен съд София град, Първо отделение, 3 състав, след като обсъди доводите на страните и представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

От докладна записка рег. № 4379р-5909/07.03.2022 г., издадена от командир на отделение ГОДГ ГПУ – К., се установява, че на 07.03.2022 г., служители на ГПУ К. в район 304 ГП, са задържали двадесет и едно лица, чужди граждани - мъже. Лицата били приведени в ГПУ, където след извършена справка по телефона било установено, че един от тях е М. А., [дата на раждане], гражданин на А., ЛНЧ [ЕГН], представящ служебна бележка от СДВНЧ – Любимец, с наложена ПАМ № 5872/24.10.2020 г. по описа на ОДМВР – С. по чл.41, ал.4 ЗЧРБ.

С предложение рег. № 4379р-5963/07.03.2022 г., издадено от началник група ОДГ при ГПУ – К., мотивирано с установеното от докладна записка, рег. № 4379р-5909/07.03.2022 г., е направено предложение, на основание чл. 44, ал. 6, ал. 8 и ал. 10 ЗЧРБ, М. А. да бъде принудително настанен в СДВНЧ.

С оспорената в настоящото производство Заповед № 4379ОЧ-83/07.03.2022 г., издадена от началник ГПУ - К., М. А. е принудително настанен в СДВНЧ на основание чл. 44, ал. 6, ал. 8 и, ал. 10 от ЗЧРБ, до отпадане на пречките за изпълнение на ПАМ и организиране извеждането на чужденеца, но не повече от 6 месеца. Мотивите на административния орган преpraщат към предложение рег. № 4379р-5963/07.03.2022 г., издадено от началник група ОДГ при ГПУ – К.. Формиран е извод, че лицето ще се опита да се отклони от изпълнение на наложената му ПАМ и е налице опасност от укриване. Заповедта е връчена на жалбоподателя на 07.03.2022 г., когато е настанен в СДВНЧ.

От писмо рег. № 536400-19078/13.05.2022 г., издадено от директора на дирекция „Миграция“ при МВР, се установява, че М. А. е настанен за първи път в

Специализиран дом за временно настаняване на чужденци в [населено място] на 29.09.2017 г. На 20.11.2017 г. е предаден на ДАБ-МС. На 26.01.2018 г. е настанен в СДВНЧ-С., а на 13.02.2019 г. преместен в СДВНЧ-Любимец. На 03.06.2019 г. чужденецът е освободен във връзка с изтичане на 18-месечния престой в СДВНЧ към дирекция „Миграция“. На 19.07.2019 г. М. А. е напуснал Р България през ГКПП Аерогара С.. На 25.10.2020 г. е отново настанен в СДВНЧ-С., след което на 13.01.2021 г. преместен в СДВНЧ Любимец. На 24.10.2021 г. е освободен от СДВНЧ –Любимец във връзка с изтичане на 12 месеца от престоя му в СДВНЧ към дирекция „Миграция“. На 10.03.2022 г. М. А. е настанен в СДВНЧ – С., където се намира до момента.

От представеното предложение за освобождаване на М. А. рег. № 10545р-21252/11.10.2021 г. е видно, дирекция „Миграция“ - МВР е уведомена с Нота № 495/08.07.2021 г. от Ислямска република А., че принудителното връщане на афганистански граждани в страната на произход е преустановено, считано от 08.07.2021 г.,

При така установените факти, съдът формира следните правни изводи:

Жалбата е подадена от лице с правен интерес, извън законоустановения срок по чл. 46а, ал. 1 ЗЧРБ. Предвид принудителното настаняване на лицето в СДВНЧ и наличието на данни, че е било поставено под карантина, което го е лишило от възможността своевременно да упражни правото си на жалба, както и да получи правна защита и съдействие, както и с цел осигуряване правото му на защита, съдът приема, че жалбата е допустима. Разгледана по същество е основателна.

Заповедта е издадена от компетентен орган – началник на ГПУ-К., оправомощен със Заповед № 4078з-171-14.02.2022 г., издадена от директор на РДГП – Драгоман.

По делото е безспорно установено, че М. А. е принудително настаняван в СДВНЧ нееднократно. На 03.06.2019 г. е освободен поради изтичане на 18-месечния срок на принудително настаняване. След завръщането му на територията на страната, отново е настанен в СДВНЧ, като на 24.10.2021 г. е освободен поради изтичане на 12-месечен престой.

Съгласно разпоредбата на чл. 44, ал. 8, изр. 1 и 3 ЗЧРБ, настаняването продължава до отпадане на обстоятелствата по ал. 6, но не повече от 6 месеца. По изключение, когато лицето отказва да съдейства на компетентните органи или има забавяне при получаване на необходимите документи за връщане или експулсиране към датата на изтичане на разрешения срок на принудителното настаняване по ал. 6, директорът на дирекция "Миграция" може да издаде заповед за продължаване на принудителното настаняване в специалния дом за срок не по-дълъг от допълнителни 12 месеца. Сходна е уредбата и в [чл. 15 \(6\) Директива 2008/115/ЕО](#): "Държавите-членки не могат да удължават посочения в параграф 5 срок освен за ограничен срок, който не надвишава допълнителни дванадесет месеца в съответствие с националното законодателство, в случаите когато, независимо от положените от тях разумни усилия, е вероятно операцията по извеждането да продължи по-дълго поради: а) липса на съдействие от съответния гражданин на трета страна или; б) забавяне при получаването на необходимата документация от трети страни. "

В оспорената заповед, а и в предложението рег. № 4379р-5963/07.03.2022 г., липсва установяване и анализ на всички относими факти, в т.ч. и на обстоятелството, че чужденецът е принудително настаняван нееднократно, в т.ч. веднъж за 18-месечен срок и втори път за 12 месеца. Липсват и данни за извършена преценка на

възможността за извеждането му от страната, като не е обсъдено продължава ли действието на нота № 495/08.07.2021 г. от Ислямска република А., съгласно която принудителното връщане на афганистански граждани в страната на произход е преустановено, считано от 08.07.2021 г. Липсата на фактически установявания и правни изводи представлява съществено нарушение на административнопроизводствените правила, тъй като ограничава правото на защита на жалбоподателя и е довело до неправилно приложение на закона от административния орган.

Заповедта е издадена и в противоречие с материалния закон, тъй като е разпоредено ново принудително настаняване на основание чл. 44, ал. 6 ЗЧРБ, след като лицето е било принудително настанено за целия максимално разрешен с чл. 44, ал. 8 ЗЧРБ и [чл. 15 \(6\) Директива 2008/115/ЕО](#) 18-месечен срок. Съгласно посочената императивна разпоредба допустимата общата продължителност на задържане на чужденци в СДВНЧ не може да надвишава максимално регламентирания 18-месечен срок. Независимо от това, жалбоподателят е настанен за втори път за 12 месеца, а процесното настаняване, се явява разпоредено за трети път и то като първоначално настаняване по чл. 44, ал. 6 ЗЧРБ, поради което е постановено в нарушение на закона. По гореизложените съображения настоящият съдебен състав приема, че обжалваният административен акт е незаконосъобразен, поради което подлежи на отмяна. Воден от горното, Административен съд София - град, Първо отделение, 3-ти състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба, подадена от М. А., Заповед рег. № 4379 ОЧ-83/07.03.2022 г., издадена от началник ГПУ - К., с която чужденецът е настанен принудително в СДВНЧ към Дирекция "Миграция"-МВР.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: